

Και κλαίει με πόνο δυνατό
της κόρης τὸ κυνηγητό
μὲ λάτρες της δυστύχους.

Ἐλλάς, γιατί μελαγχολεῖς;
ῥωτοῦνε τὸς ἀσπάρτοι...
κηδεύεται δημοφιλῆς
καὶ δοξασιμένη κόρη.

Ἀδελφὲ, ποὺ τόσους ἔκοθε, τώρα τὴν κόβε, χάρες,
ὅμως κανεὶς μὴν τὴν θρηψῇ,
ἔχετε λίγ' ὑπομονή,
ἔχετε λίγο θάρρος,
κι' ἂν τώρα μ' ἀγριότητα διώκεται μεγάλην,
περικλεῆς καὶ κραταῖα θ' ἀναστηθῇ καὶ πάλιν.

Ἄς παύσῃ κάθε γογγυσμός
κι' ὁ πόνος κι' ὁ παροξυσμός
της λύπης σας τῆς τόσας.

Κι' ὁ φόνος θὰ λησμονηθῇ,
κι' ἡ Τράπουλα θ' ἀνορθωθῇ
μὲ τόσας ἀνορθώσεις.

Συγὰ μεγάλους διωγμούς ἡ Τράπουλα παθαίνει,
ὅμως ἐκεῖ ποὺ φαίνεται γιὰ πάντα πῶς παθαίνει,
σὺν φοιτῆξ ἐκ τῆς τέφρας της ἀναγεννᾶται νέη,
καὶ λησμονεῖται παρευθὺς
ὁ κατὰ λάθος φονευθεὶς
μαζὶ μὲ τὸν φονέα.

Μὲ τὴν ἀνάμνησιν της
γενναίως προχωρεῖτε,
καὶ σ' τὴν ἀνάστασίν της
οὐδέλπιδες θαρρεῖτε.

Τῆς Τράπουλας ὁ κληρὸς
εἶναι νὰ παραμένῃ
μὲς' στοὺς Ρωμηῶς ἀγῆρους
καὶ πολυλατρευμένῃ.

Κι' ἂν τώρα πάλι, Τράπουλα, σ' ἐξώσανε τὰ φίδια,
μὴν πικροκλαίεις τῆς φίσκας σου, τὰ τίσκα σου παιγνίδια,
τὰ πράσινα τραπέζια σου, ποὺ καὶ φτωχὸς μεθάνε.
πάλι μὲ χρόνια, μὲ κειρούς, πάλι δικά σου θάνατι.

Καὶ μὲς' στὸν διωγμὸν σου διακομνῆς σφρίγγα...
τῆς Τράπουλας τὸ κράτος θαρροῦντας κελαιδεύει,
καὶ πιθανὸν μὲς' ἡμέρᾳ τῆς Τράπουλας τὸν Ρῆγα
'στὸν Ρῆγα τοῦ Φεραίου τὴν θέσι νὰ τὸν ἔχητε.

Θρήνος χαρτοπαικτικὸς καὶ πολὺ σπαρρακτικὸς.

II. —

Κι' ἂν λυγμός τὴν φωνήν μου τὴν πνίγγ
πίνθους ἄσπρα κι' ἔγὼ θὰ τονίσω,
κι' ἔγὼ μ' ὄλους πικρὰ θὰ θρηνώσω
μὲς' λυγχιμῶνος κόρης κυνήγι.

Συμφορὰ!.. τὴν θυμοῦμαι τὴν μαθήν...
ποτὸς μ' ποροῦσε ποτὲ του νὰ πῆ
πῶς καὶ τώρα μπασοῦνικα θὰ τάρβη
κι' ὄλοι θάνατι γι' αὐτὸ σκυθρωποί;

Τὰ τραγοῦδια μὰς τὰλεγεσ ὄλα,
ἐκτὸς μόνον ἑνὸς τραγοῦδιος
πῶς ἀδικῶς θ' ἀφῆρης τὰ κῶλα
γιὰ τὸ σκότωμα ἄμοιρου παιδιοῦ.

Παίει, πέταξε κάθε χαρὰ μου...
πῶς περίτρομος γύρω θωρεῖς;
ἐνὸ σουπρεπὲς φέρεμα γάμου
μαθρο σάβκνο τώρα φορεῖς.

Συμφορὰ!.. σ' ἐθυμοῦμαι καὶ λήθνω...
'στὸ τραπέζι, καθόσουσ ὠχρὰ...
πῶς περνεῖς; ἔγω σούπκα μὲ πόνο,
καὶ εὐ μούπερσι κακὰ καὶ ψυγρὰ.

Ποῦ θὰ ἔρω τώρα πιά τὸν Καθάλο;
ἀπ' ὀπίσω μὲ πέρνει φρουρός...
τοῦ Βαλέ τὸ τραγοῦδι θὰ ψάλλω,
εἶναι, φίλοι, χαβάς θλιθερός.

Ὁ Βαλέξ ἦτο νέος μὲ χάρη,
μὲ' στοὺς χρόνους αὐτοῦ τοῦ Ἀστυέρη
κουστοῦδαίσι τοῦ κάνου καρτέρη
καὶ σ' τὰ χεῖλιν τοῦ ψήνου τὸ ψάρι.

Μὲς' ἀπ' ὄλα τοῦ τζόγου τὰ φύλλα,
ποῦ παθαίνουσε σήμερα νίλα,
ὁ Βαλέξ πάντα μ' ἄρεσε πρώτος,
καὶ πρὸ πάντων σὺν ἔρχεται σότος.

Τὶ διώκεται πολλοὶ κι' ἀπηνεῖς
κυνηγοῦν τὸν Βαλέ μὲς' σ' τὴ ζέστη
ὅπως χρόνων παλῶν Ἑρινῶς
κυνηγοῦσαν ποτὲ τὸν Ὁρέστη.

Ποῦθεσ, χρόνια καλῆ, παρασιμένα;
ποῖα θλιφῆς συνέγεις τὰ στήθη!..
δοῦ' δοῦν χαρτοπαίκτη κανένα
τοῦ φωνάζουσι ὁ φύλακες; σ' τῆθι.

Τὶ μεγάλη τοῦ νόμου γιορτῆ!...
σημακοῦν καὶ πολλοὺς τῶν ἐν τέλει...
καὶ τοὺς ψάχνουσ καθ' ὄλα τὰ μέλιη
μῆπως εὐδρουσ κανένα χαρτί.

Ὁ περίοδος δόξης μακρὰ...
Ἐρικλῆτος βαρὸς μὰς πιέζει...
μὴ σημάνης κοντὰ σ' τὸ τραπέζι,
ὅπου κόκκαλα μένουσ νεκρά.

Μὰς κινουθ' Ἀνορθώσεις σάλοι,
μὰ ποτὲ μὲς' στὸν ν.ϋ μου δὲν τάχα...
πῶς θ' ἀκούσω νὰ λένε καὶ πάλι:
μὴ σημάνης σ' τὴν πράσινη τούχα.

**Τράπουλας κυνήγι
κι όπου φύγη φύγη.**

Όλοζω'σχη Δέσπης άπέξω...
παρά εμπρός των ψυχρών θα διαβή;
συμφορά!..δέν μ'άβρουν να παίξω
μήτε μία κονταίνα στραβή.

Τέτοιο κράτος πικρά κλάφτε το...
Ξέ'δ τ'όγος,δ Ρέπουλης έφα,
κι'αύθραι καταργούν τό πικέτο,
τί σκαμπίλι,τήν κοχλο,τήν πρέφα.

●.— Και τό πόκερ,βρωμερέ,
τό κατήργησαν άκόμα...
μήτε φούλ,μήτε καρέ,
μήτε κέντα,μήτε χρώμα.

Δυστυχίμακα παντοια,
πού τά ρούχα σου θαγκάνει...
μήτε μία χαρτομαντεία
ε'έπιτρέπουνε να κάρει.

Και τής τύχης τά παιχνίδια και τό τεχνικά συχώρα,
μήτε μία κών πασιέντζα δέν μπορείς να κάρει τώρα.
Κυνηγούν τους χαρτοφόρους και τους δίνουνε 'στ'αυτιά,
μήτε μάγισσας άβρουνε να μεις ρίχνουν τά χαρτιά.

Άλλαζαν τά καθιστότα...
των Ρωμηών ή νέα ράτσα,
πού την καμάρουνε,
δέν θα τραγουδή σαν πρώτα:
πότε τέρτα,πότε φάτσα,
πότε δέν πληρώνομα.

Πως ζωής θα βγουμε πόροι;
δλ'οι νέοι τ'εγαδούρι
χάσκουνε χωρίς δουλειά.

Κάθε τράπουλα την κρύβουν,
και με κεραμίδι τρίζουν
την άργή των την καιλιά.

Τώρα,βλάκα με πατέντα,
δίχως έργον θα γυρνε,
μήτε κών με ψωροκέντα
τόν κειρό σου θα περιφε.

Τώρα μακαρίως αδλα:
Στρατούς,Σεΐλους,Κυβερνήσεις,
μήμον κράτη ζήλευτά.

Παίξε ντόμινο και τάβλι,
όμως πρώτα να ρωτήσης
άν τ'άβρουνε κι αυτά.

Π.—

Τι συμφορά και τούτη!..
νέκρα θα βασιλεύη,
και μήτε μπαλαμπούτι
σαν πρώτα θα δουλεύη.

Νέκρα κι άπειπισιά
μεις 'ετών Ρωμηών την κλάσι...
κανένος χαρτοσιά
δέν θα μπορεί να πιάση.

"Αχ! πάει πιά μαζέτα,
κι' ή προσφιλήσ πασέτα,
πάει κι' ό μπακαράς.

Και μήτε τήν ρολίνα,
ψυχή μου Καρολίνα,
θά παίζ' ό φουκαράς.

Μία πόλις άδρανή,
που μέσ' στ' έλλα βάσανά του
δέν θά ξέρη πιά κανείς
πού νά χάση τά λιανά του.

Μία πλάσις άγελαιά
δίγως τράπουλα και τζόγο,
μία πλάσις νυσταλέα
κι' άπεισιό μ' ένα λόγο.

Πόλις άνοστη και κρούα
δίγως τζόγου πασαρία,
και καθείς γιά νά πεισιώση τούς διώκτας άστυνόμους
γιά τó πετράμ' των θά ρίχρη τούς παράδες του 'στους δρόμους.

Παιδες των Έλλήνων Γτε,
κι' όλοι σας, που κατοικείτε
σέ πρωτεύουσιν κλεινήν.

Και παντού της οικουμένης
όπέρ της διωκομένης
άνυψώσατε φωνήν.

Τήν ύπόληψίν μας θίγει
νά τήν βάλουν' στό κυνήγι
πρωτ', βράδυ, μεσημέρι.

Μέσ' στ'ήν κτίσι τήν παζή
ποιός άνέχεται νά ζή
δίγως τράπουλα' στό χέρι;

Φ. — 'Ακους έκεί... τί φρίκη!..
άκους μασκαράζην
νά ρίχνουν κάθε τράπουλα σάν άχρηστη' στ'ήν κόρφα;
| — Έν τούτους ό ψευτόκοσμος δέν είναι παρά μπλόφα.

Φ. — "Αστον νά πάη νά χαθρή,
δέν ζύλινο κουράρι...
εως τόν άλλο προσπαθει
μέ τρόπο νά μπλοφάρη.

Μπλόφας, καμμένη Περικλή, μπλόφας, που πάει γόνα,
και σ'ν και στ'όν αϊών.

'Από παντού μπλοφάρουν κι' μερικώς κι' έν γένει,
κι' άρσενικοί και θηλυκοί, κι' άμφοτέρω τά γένη.

Μπλόφα δουλεύει πάντοτε σέ τούτον τόν πλανήτη,
μπλόφα και γιά τόν Κάρνεζ και γιά τόν ψωμοζήτη.
Μπλόφα γιά κρέπη κι' άτομα, μπλόφα και γιά Παλάτις,
κι' άλλόμορον' σ'τους δυστυχέτ', που βλέπουν μέ δρό μάτια.

Μπλόφα παντού και πάντοτε. Ξυλιένε τραγογένι,
μπλόφα κι' έδω, μπλόφα κι' έκεί,

μπλόφα καθ' όλα τεχνική,
και μπλόφα που μπλοφάρεται και δέν έπιτυχαίνει.

Μπλόφας και σ' όλον τήν ματιά,
μπλόφας μέ τέτοια χέρι,
που κάνουν τήν κολοφωνά
νά φαίνεται φανέρι.

Πότε με φόρους, που καθείς σιγ'ν τούς ύποφέρει,
πότε με περισσεύματα γραμμένα' στό περτέρι,
πότε με τήν κατάργησιν τελών διακυλιών
συχνά μπλοφάρουν τούς λαούς τών χαρτοβασιλείων.

Μπλόφας και' σ'τάς 'Ανορθώσις,
μπλόφας και' σ'τάς οργανώσις,
που μέξ' έχουν βάλλει νεφτί.

Μπλόφας, φιλε πατριώτα,
και γιά' αυτό σ'ν θέλησ' πρώτα
και τόν μπάρμπα που τόν ψεύτη.

Π. — Κι' έγώ πάντοτε κυτάζω μετά λύπης νόκτα' μέρα
πώς σ' αυτήν τήν ψευτοσφαρα
ποιός δλίγο, ποιός πολύ,
μάξ' μπλοφάρει, Φασουλή,

Γιά ρεμοθλα και γιά' άμάκα
μέ μπλοφάρει σέ μπλοφάρω,
κι' ένταυτό σου λέω, διάκαι...
τόν κακό ψυχρό σου φλάρο.

Φ. — Χαρτοπαιγιών κλεισιμό... πράξις θεοστυγής,
που κλήη καταρρίπτονται
και τζογαδόροι κρύπτονται
μέσ' στ' άντρα και τά σπήλαια και τάς όπας της γης.

Και πώς θά δείξωμε κι' έμεις δυνάμεις ευείξας
άνευ χαρτοπαιξίς,
'Πές μου και σύ, σαχλοκούτε,
πώς είναι δυνατόν ποτέ
μία προτεύουσα κλεινή
νάσαι χωρίς Καζίνας...
θεβίως έτσι θά γενή
πρωτεύουσ'ν τζορτζίνα.

"Ω σεξ, όπου της Λέσχαις σας της πέρνουνε παγ'άνα,
κι' άγρία χωροφυλακή
σας κυνηγεί κι' έδω κι' έκεί,
ας γίνουνε πελώρια γιά σας άεροπλάνα.

'Έκεινα Λέσχαις δε γενουθ' άπάντα' στ'όν άέρα
κι' άπόθως πανελεύθεροι νά παίζετ' έκεί πέρα.
'Έκει' σ'τά δυσθεώρητα τών μετεώρων ύψη
κι' ό Ζυμβρακάκις δέν μουσετ' νά σας άνακαλύψη.
'Έκει μεγάλοι και μικροί ν' άνταμωθοθ'ν πελάται
και τούς φρικτούς διώκτας σας άφ' ύψηλοϋ γελάτε.

Π. — Κόψε πιά τó μοιρολόγι και της τράπουλας τήν ρίμα,
και λαβε γερó στήλαρι,
που σέ τούτο, κοκκαλιάρη,
θγαίνεις σότος άλά πρίμα.